

Catharine, asuprită de călugări și arsă pe rug, pentru credința în Isus Hristos, anul 1551 A.D.

La opt zile după sacrificarea persoanelor precedente, o femeie pe nume Catharine a fost și ea condamnată la foc. În timp ce se afla încă în închisoare, a fost foarte chinată de călugări, pentru a o face să apostazieze, dar ea a spus „Rămân atât de fermă în credința mea, încât pentru ea, spre cinstea lui Dumnezeu, voi suferi să fiu arsă pe rug. Tu ce ai face pentru credința ta? Nu prea multe, cred. Prin urmare, pocăiește-te, înainte de a fi dat de rușine”.

După ce a fost condamnată să fie arsă de vie și în drum spre moarte, a fost salutată de un frate. Când a ajuns pe eșafod, mâinile i-au fost dezlegate la cererea ei. Apoi a îngenuncheat și s-a rugat cu ardoare lui Dumnezeu pentru putere, pe care i-a și dat-o. După ce s-a ridicat și a fost legată de rug, a spus cu îndrăzneală „Sunt condamnată la moarte de dragul adevărului; orice puteți să-mi faceți, sunt gata să sufăr de bunăvoie”. Un seducător a venit atunci, ca să o mângâie și să o întărească, după cum spunea el, dar ea a răspuns „Stai liniștit, m-am săturat de chinurile tale; nu mă mai mângâia și mângâie-te pe tine, căci Cel în numele căruia sufăr, va fi acum mângâierea mea”.

Atunci, chemând cu o încredere fermă pe Dumnezeu, a fost arsă de vie în fața tuturor oamenilor, oferind cu stăruință sufletul și trupul lui Dumnezeu, ca o ardere de tot.

Notă

Această relatare a fost extrasă din cartea Oglinda Martirilor, publicată în anul 1660 de Thilemann J. van Braght, disponibilă în domeniul public.

Scopul publicării nu este pentru a susține învățăturile pe care martirii prezentați le-au urmat (care de cele mai multe ori sunt necunoscute).

Am avut în vedere doar relatarea istorică despre suferințele și martirajele la care au fost supuși cei ce au dorit să-l urmeze pe Hristos și care nu și-au iubit viața.

Scopul nostru este să încurajăm pe cei ce vor să trăiască o viață de biruință cu

Hristos.